

02-09-2022

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὁνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ,
τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... (Τό ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦχος ᾠ̣̇ Δι̣̇

Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χριστου

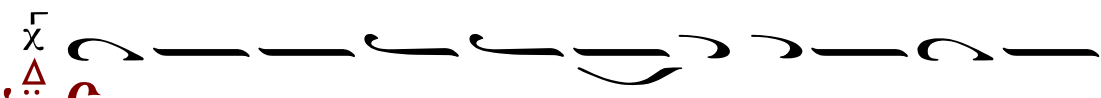
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα

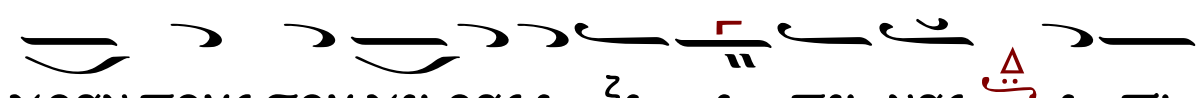
να γιαν ψυχην η νι κασταυρου μενον 6.
ε βλεψας εκουσιως τον Υιον και Θεον σου
Δ. Ον περ ευλογη μενη δυσω πουσα μη παυ
ση συγχωρησιν πταισμάτων η μιν δω
ρη σασθαι αι αι Δ.

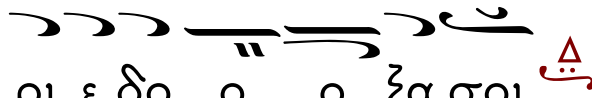
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Σταυρώσιμα, Ἦχος β'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

 ω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

 γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

 χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

 συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

 ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τον ζω ο ποιον Σταυρον της σης α
 γα θο τητος ον ε δω ρησω η μιν τοις α
 να ξι οις Κυρι ε σοι προ σα γο μεν ει εις
 πρε σβει ει αν σω λε τους βα σι λεις και την
 πο λι ν σου ει ρη νευ ον τας δι α της
 Θε ο το κου μο νε Φι λα αν θρω πε

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστόν,
 θρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος. Ὡ
 μαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν
 ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται
 βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτός, ὁ τῶν
 Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Κα θω ρω σα νε κρου με νον Χρι στον
 θρη νω δου σα ε βο α η Α μνας και Παρ θε

ε ε ε νος ω μι αι φο νι ας τολμημα
 κρυψον σου το φεγγος νυν ο ηλιος ο κτι
 σας γαρ α παν τα νεκρουται βουλη η ματι
 και ο ραταιως κριτος ο των Α σω μα
 των μονος Κυ υ ρι ος

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
 ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡδόκησας
 σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς
 ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ
 πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον.

Τὴν α χραν τον Ει κο να σου προ σκυ

νου μεν Αγαθε ^{6.} αι του με νοι συγχωρησιν
 των πταισμάτων ημων Χριστε ο Θεος ^{6.} βου
 λησει γαρ ηυδοκησας σαρκι ανελθειν εν
 τω Σταυρω ^{Δ.} ι να ρυση ους εεπλασας
 εκ της δουλειας του εχθρου ^{6.} ο θεν ευχα
 ριστως βοωωμεν σοι ^{Δ.} χαρας επληρω
 σας τα παντα ο Σωτηρημων ^{Δ.} παραγε
 νομενος εις το σωσαι τον Κοοσμον ^{Δ.}

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ

ἀγία σου ποιμήνῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ φωτισάς τα ἐπιγεία διὰ
 Σταυροῦ καὶ καλῆς εἰς μετάνοιαν ἀ-
 μαρτωλοῦς, μὴ χωρήσης μετ᾽ ἐκείνης
 σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ἀλλὰ ζήτησον
 μετ᾽ ἐκείνην τὸν πλάνω μενον καὶ τῇ α-
 γίᾳ σου Ποιμὴν συναρίθμησον ὁ
 μόνος Ἀγαθὸς καὶ Φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,

Ὑπερδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες

δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Ὑ περ δε δο ζα σμε ε νη υ παρ
 χεις Θε ο το κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε
 δι α γαρ του Σταυ ρου του Υι ου ου σου
 κα τε βλη θη ο Α δης και ο θανατος τε θνη
 κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
 ης η ξι ω θη μεν τον πα ρα δει σον ε
 λα βο μεν την αρ χαι αν α πο λαι σιν δι ο
 ευ χα ρι στουν τες δο ξο λο γου ου μεν
 κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μο νον
 πολυ ε ε λε ον

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'

Ως ὁ ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶ καὶ βοῶ σοι
τῷ Ἀγαθῷ μνησθήτι μου Κυριε
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σὺν αὐτῷ με
συναρίθμησον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου

ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν

Ἐ τον πε ρι βα αλ λον τα
 τον ου ρα νον εν νε φε ε ε λαις ε χον
 τες οι Α γι οι πε ρι βο λην εν τω κο ο ο
 σμω τας βα σα νους των α νο μων υ
 πε ε μει ναν και την πλα νην των ει δω
 λων κα τη ηρ γη σαν αυ των ταις ι κε σι
 αις ε λευ θε ε ρω σον του α ο ρα του εκ
 θρου Σω τηρ και σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως
 τεκοῦσά σε, Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν
 ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ
 ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής,

γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνω σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἄ. Πα ρε στω σα τω Σταυ ρω σου η α σπο
ρω ς τε κου σα σε .Ἄ. και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα .ε. ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι .Ἄ. πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την ακραν αγα θο ο τη τα .Ἄ.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
 Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
 Ὁ Εἰρμὸς

Ἀτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
 ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ
 Κυρίῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος β΄

Ἀτριπτον α α συ νη θη α βρο χως
 θα λατ τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ
 λε κτος ε βο α Ισ ρα ηλ ὅ τω Κυ ρι ω α σω
 μεν ὅ ο ο τι δε ε δο ξα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις
 προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι
 θέλων τοὺς βροτούς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη
 δοξάζοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
 Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ

λαούς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄραντες ἐπὶ ὤμων, Σταυρὸν οἱ ἀθλοφόροι, τῷ σταυρωθέντι, ἀκολουθήσαι εἶλοντο Χριστῷ, τούτου συμμορφούμενοι, τοῖς θείοις πάθεσιν.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνησαν τῶν Ἀγγέλων, δυνάμεις κατιδοῦσαι ὑμῶν τοὺς ἄθλους, ἐθρήνησε δαιμόνων δὲ πληθὺς, νικηφόροι Μάρτυρες, θοειδέστατοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πεπλήρωται· ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἔβλεψας.

Κανόνες τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄

Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγοῦς αἰγλης, ἔνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμῶντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, θείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ εὐγενὲς καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προειδὼς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνέσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ιδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, μάρτυς ἀθλοφόρε πανεύφημε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σοὶ γενέται ἁμωμήτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διωγμῷ πλάνης, καὶ ἐγκαθειργνύμενοι, ἔνθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπὲρ τοῦ θείου πόθου, βλαστάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν
γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ
Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἐκπινάξαντι

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ἀνατείλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν ἱεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλάμποντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν διαλάμπαντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτί, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς ἱεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Δόξα...

Ὡς παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἰκέτευε, δοθῆναι τὸν ἰλασμόν, Ἱεροκλήρουξ παμμάκαρ Ἰωάννην.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων, ἄναρχον Λόγον τοῦ Πατρός, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον Πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ΄. Ἦχος β΄
Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν,
οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας,
κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας
κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦον
δέ, τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ύψωθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν
διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρραξας, πεσόντας
δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης
στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας, πολυέλεε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πυρὶ τοῦ θείου πόθου προσαναφθέντες, τὸ
πῦρ οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, οὐκ ἔπτηξαν

τὸν θάνατον ἀθανάτους, ἀποσκοπούμενοι
δωρεὰς λήψεσθαι, καὶ χαρὰν μὴ λήγουσιν, καὶ
φῶς ἄδυτον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Λιμάτων ἐξ οἰκείωνοι Ἀθλοφόροι,
ὑπέρλαμπρον ἐπέχρωσαν πορφυρίδα, καὶ
ταύτην στολίσάμενοι δεξιᾷ τε, ὡς σκῆπτρον
φέροντες, χειρὶ τὸν τῷ Κυρίῳ πάντοτε θεῖον
Σταυρόν, συμβασιλεύουσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν
πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας
τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαντας,
Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ
στοργῇ αὐτοῦ.

Τοῦ Μάρτυρος
ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωταυγῇ ὡς ἀστέρα, τὸν ἀθλητὴν
Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς
Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἄθλων λαμπρότησι, καὶ
παραδόξων θαυμάτων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον
καταλαμπρύνοντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως,
καὶ καταστραφθεῖς θεωρίαις, νοῦ καθαρότητι,
φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν,
θεϊκαῖς προστάξεσι Μάρτυς διήγειρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανίας ὠραῖος, περικαλὴς πέφηνας· ὅθεν
τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε,
ῥωθῆς ἀπρόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ
πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Οὐρανὸν ὃ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς
Ἄχραντε, γῦρον ὃ κατέχων ἀπάσης, φύσει
θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς
κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν
ἀνέδειξεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ στερεώσας λόγῳ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀκλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς θεοφόρε, ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾷς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχα Ὅσιε, Ἰωάννη σοφέ, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα...

Ὡς εὐσεβῶν δογμάτων καθηγητής, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγητῆς ἀληθῆς, τὸν στέφανον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς
Ἦχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς, καὶ τὴν
γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με
πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Ἦχος λ' ᾠ. Νη

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς
καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων
πολλῶν ὅστερ' ἐπὶ ὑδάτων
καὶ δοξολογίαν σου Κύριε ἐε
ε

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀποσπῆχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος ᾠδῆς Πά

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
 χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον
 ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
 φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν
 προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
 φιλάνθρωπος.

Σταυ ρω θη τω ε κ ρ α ζ ο ν ο ι τ ω ν σ ω ν χ α
 ρ ι σ μ α τ ω ν α ι ε ι ε ν τ ρ υ φ ω ν τ ε ς και κα κου ρ
 γ ο ν α ν τ ε ε υ ε ρ γ ε τ ο υ η τ ο υ ο υ ν τ ο λ α β ε ι ν
 ο ι τ ω ν δι και ω ν φ ο ν ε υ τ α ι ε ε σ ι ω π α ς
 δε Χ ρ ι σ τ ε φ ε ρ ω ν α υ τ ω ν τ η ν π ρ ο π ε τ ε ι α ν
 πα θ ε ι ν θ ε λ ω ν και σ ω σ α ι η μ α ς ω ς Φ ι λ α ν θ ρ ω
 π ο ς

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεός ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς καὶ σταυρὸν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυριε δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. *Μαρτυρικὸν*

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον, δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν

π Ὑ περ Χρι στου πα θον τες με
ε χρι θα να α του ω Α θλο φο ροι μαρ τυ ρες
ψυ χας μεν ε χε τε εις ου ρα νους εν χει ρι
Θε ου Δ και κα τα κο σμον ο λον δο ρυ φο ρει
ται υ μων τα λει ψα να π Ι ε ρεις και Βα
σι λεις προ σκυ νου σι π και λα οι παν τες ε

πα γαλ λο με νοι συμ φω νως βο ω μεν ^π υ
 πνος τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ^π ο θα
 να τος των ο σι ων αυ του ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
 Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνησκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

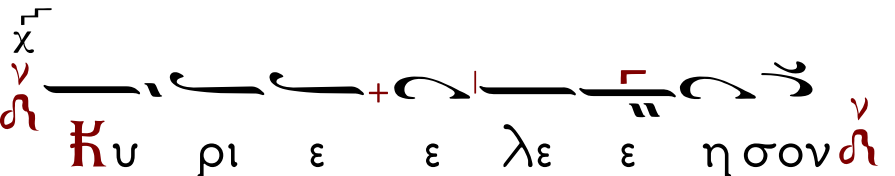
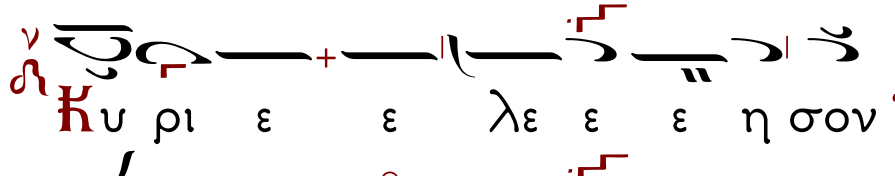
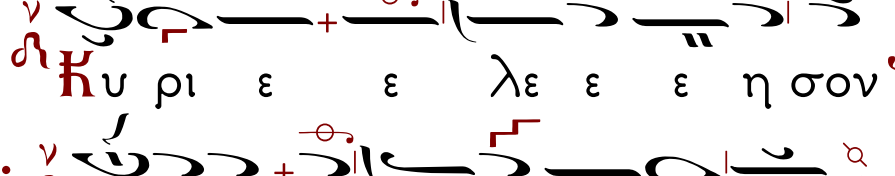
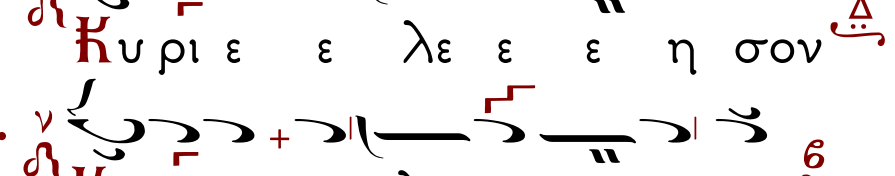
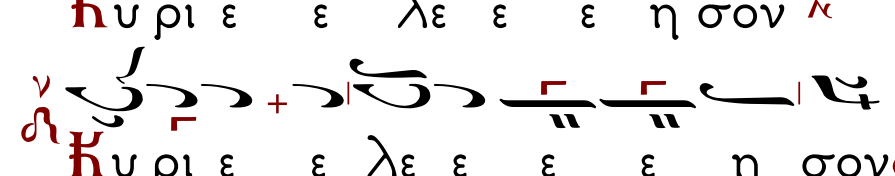
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

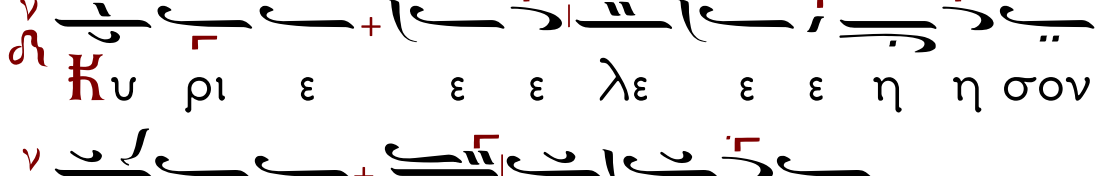
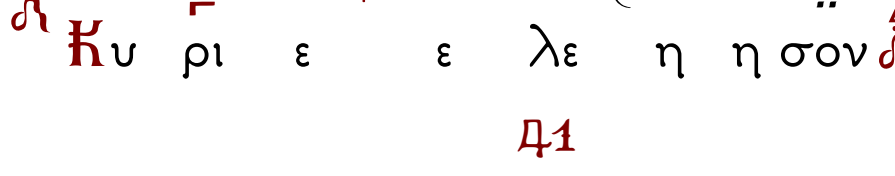
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλὴν Νῆ

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

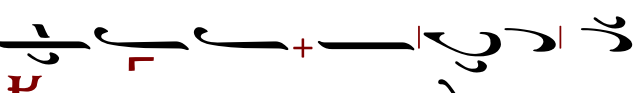
ΕΤΕΡΑ

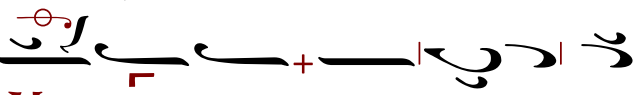
1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη ην

Στίχ. α΄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

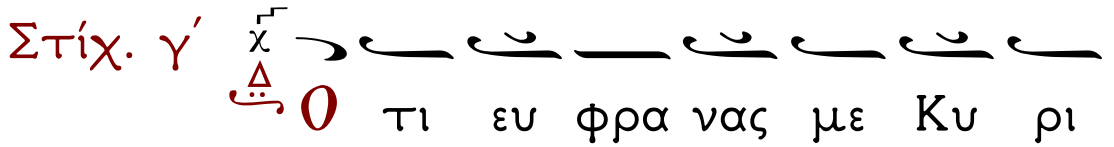
Στίχ. β΄ του α να γ γε λειν τω πρω ι

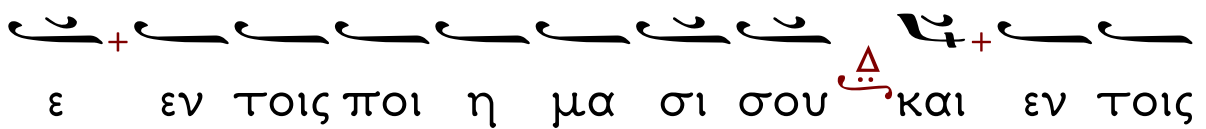
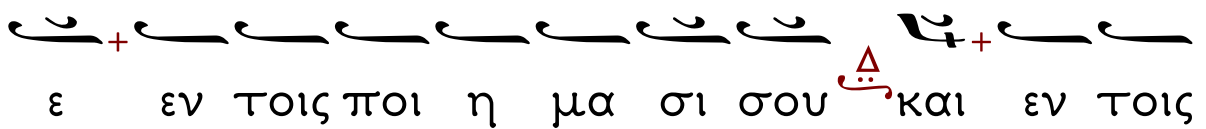
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

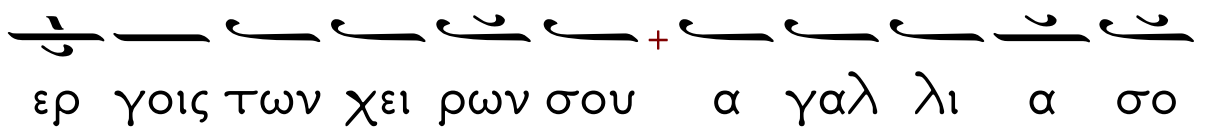
σου κα τα νυ κτα

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

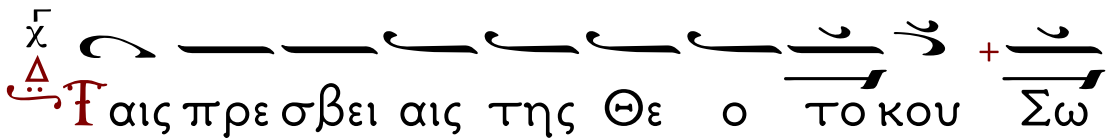
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευφρανas με Κυ ρι

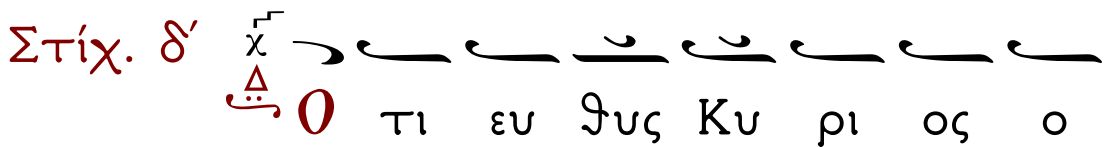
 ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

 ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

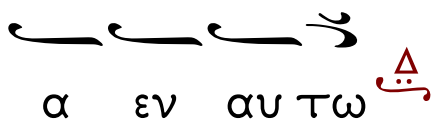
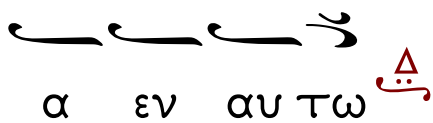
 μαι

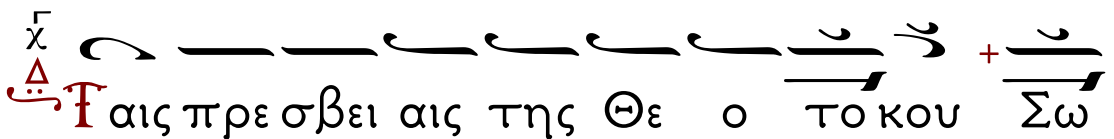
 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

 Θε ος η μων και ουκ εστιν α δι κι

 α εν αυτω

 1 αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ ⁶σωσον ημας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις της Θεο

το οκου ^{ζ'}Σωτηρ σωσον ημα ^αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

^Αἱ μνη ην ^Α

Στίχ. α' ^χΟ Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυσα το ^Αε

νε δυσα το Κυριος δυναμιν και

περι ε ζωσα το ^Α

^χΠρεσβειαις των αγιων σου ^Ασωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β΄

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ΄

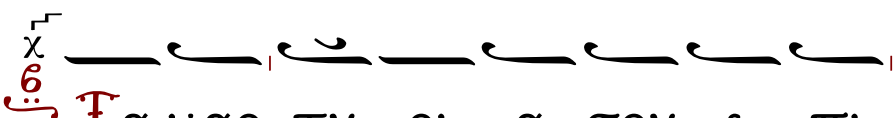
Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

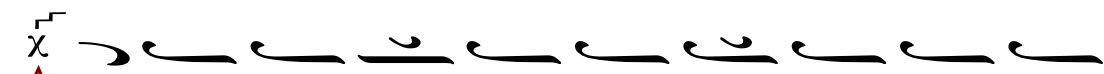
 στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει

 α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

 τα η με ρων

  Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

  Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

  Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

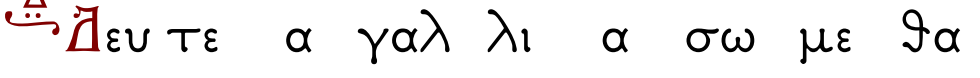
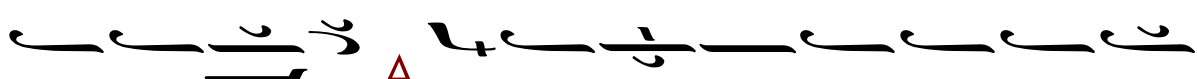
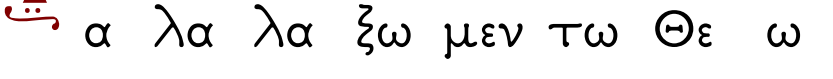
 των αι αι ω νων Α μην

  Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

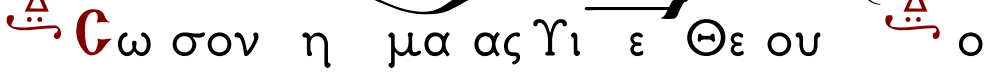
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

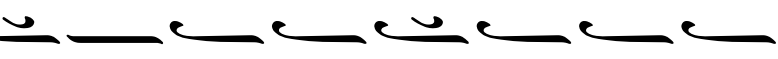
Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

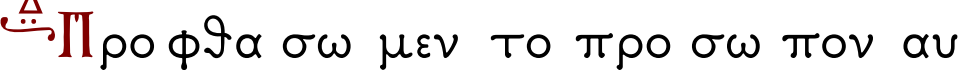
Στιχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

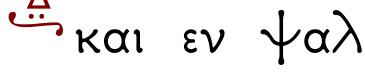
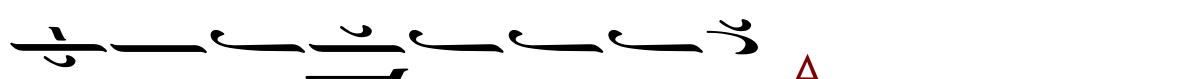
 τω Σω τη ρι η μων

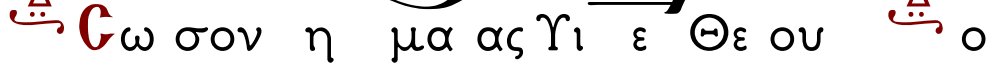

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου

 εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

 αλ λη λου ι α

Στιχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ὁτι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας επι πα σαν την

γην

ᾠ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
 μεν Χρι στω
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου
 ο εν Α γι οis θαυ μα στος
 ψαλ λον τας
 Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος

Ἰηχος δ΄

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ,
 τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
 τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ
 ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ,
 σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

KONTAKION

Ἦχος Δι̇

Ἰ ω α κειμ και Αν να ο νει δι
 σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
 της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη σαν
 α α χραν τε εν τη α γι α γεν νη σει
 σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 σου ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε
 ο το ο κον και τρο φον της ζω ης η μω
 ω ων

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. . 7:10-16

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:13-18**

Ἀδελφοί, ἡ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται. Ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν σπουδὴν· ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς εἶναι τῷ πράγματι. Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν, περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν

κεκαύχημαι οὐ κατησχύνθην, ἀλλ' ὥς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη. Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὥς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ϸⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ

ⲁ ⲙⲛⲛ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲃ

ϸⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ

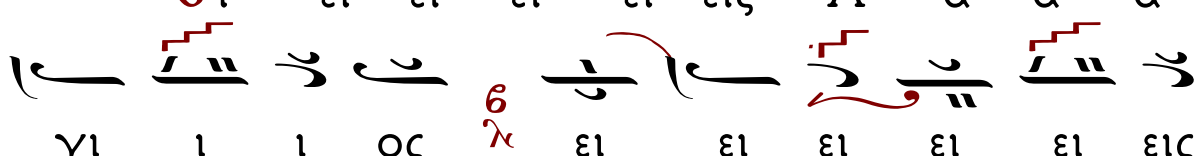
ϸⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲁ ⲁ ⲙⲛⲛ

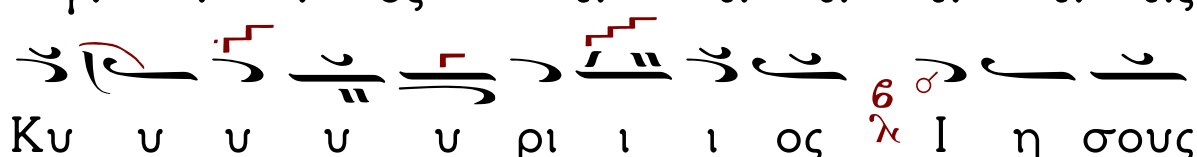
Ἦχος Γ΄τος

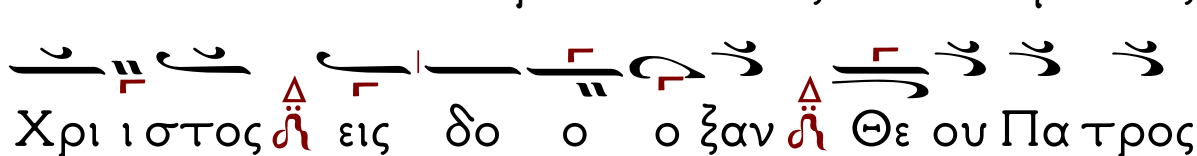
 ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

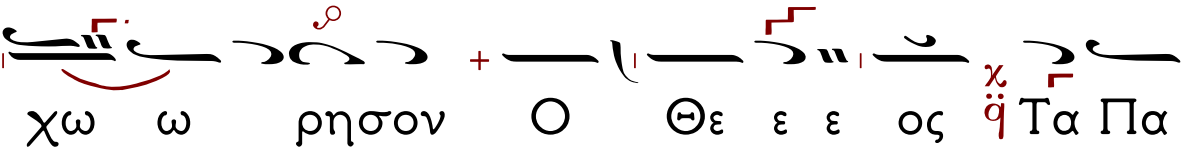
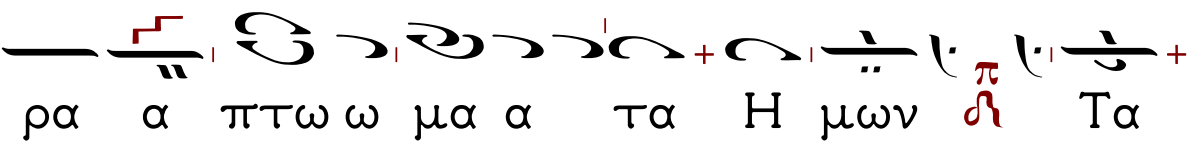
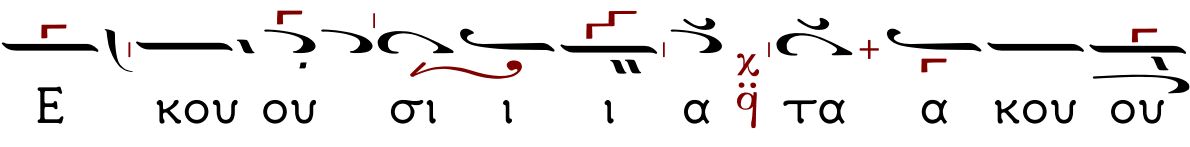
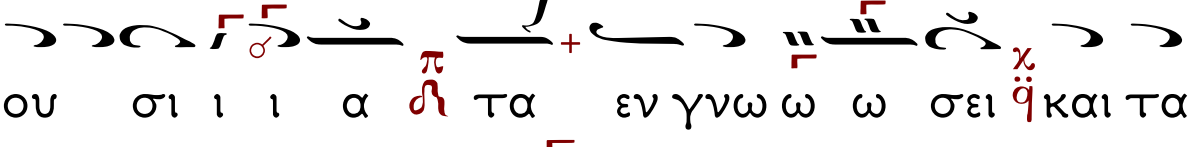
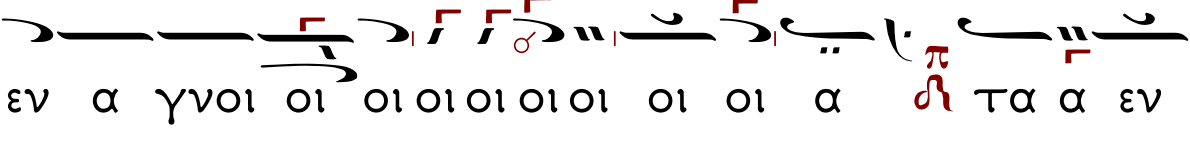
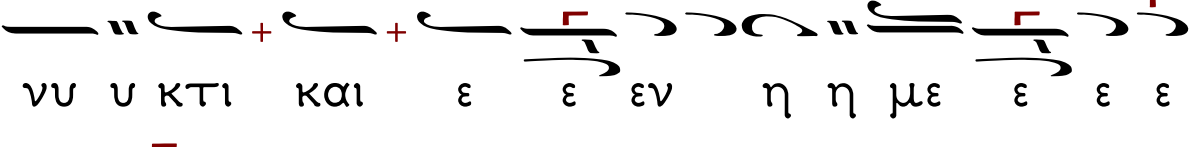
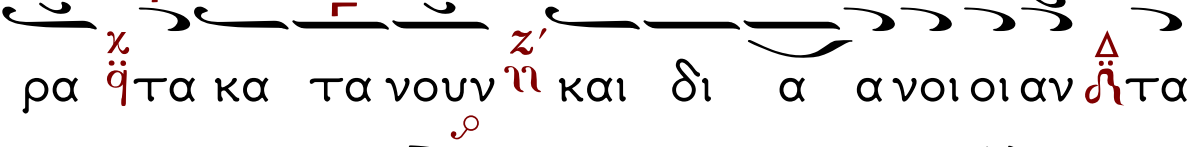
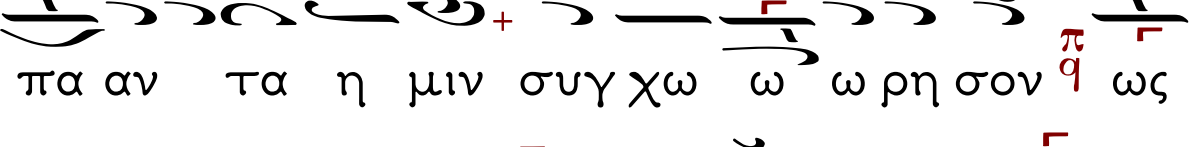
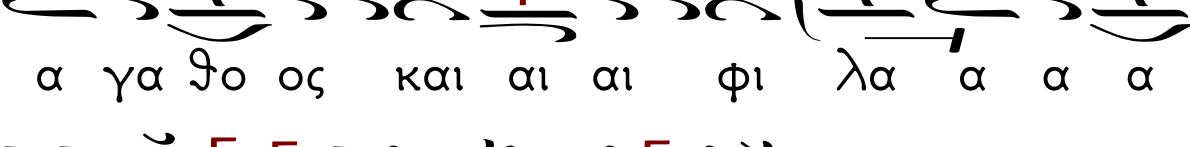
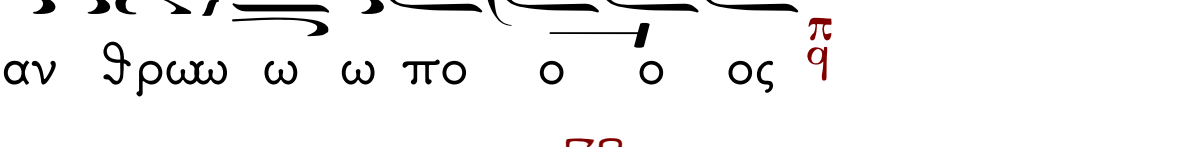
 ΚΥ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΞΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λη Πα^ο
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα

 εν α γνοι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα

 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως

 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἰσχυος λ᾽ ἔστι Πά

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α ανθρωπον ερχοοομε

[illegible]

σμον^π₉ ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

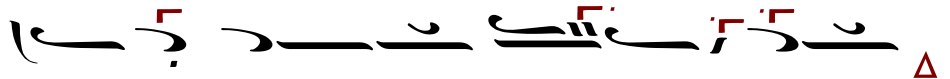
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

 που ου ου ου σου

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ ου υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων   προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ Δι̣ ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υυ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

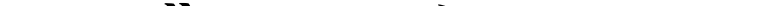
Ἰσχυος λῆ Πα

χ
 π
 q

 ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν

με ε ε σω ω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο

λη η λου ου ου ι α

π_9 $\Theta\epsilon$ $\omicron\varsigma$ $\beta\alpha$ $\sigma\iota$ $\lambda\epsilon$ $\epsilon\upsilon\varsigma$ η $\eta\mu\omega\nu$ $\pi\rho\omicron$

— ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη

 ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη

 η ης Α αλ λη λου ου ου ι α

π_q $\mathbf{C}_U$ ε $\kappa\rho\alpha$ $\tau\alpha\iota$ ω $\sigma\alpha\varsigma$ $+$ $\varepsilon\eta$ $\tau\eta$ $\delta\upsilon$ $\nu\alpha$

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α
 ου δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^πχ ⁹ A ααλ ληλουου ι ι α ^π9

^π9 C υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ Συ ε

ποι οι η σαας α αυ τα α α A ααλ λη

λου ου ι ι α ^π9

^π9 A να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

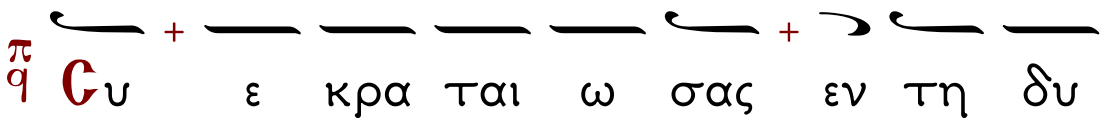
λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν

σου ου ου ^πχ ⁹ A α α λη ου ου ι ι α ^π9

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος π̣̌ϣ Πά

^λ
^{π̣̌ϣ} **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
 με ε ε σω τη η ης γης ^Δ **Χ**ριστε ε ε ο
 ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{κ̣̌ϣ} **Α** α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α ^{π̣̌ϣ}
^{π̣̌ϣ} **Ο** θε ος βα σι λε ευσ η η μων ^{κ̣̌ϣ}
 προ αι ω ω ω νων ^Δ **Ε**ιρ γα σα το σω ω ω τη
 ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης ^{κ̣̌ϣ}
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α ^{π̣̌ϣ}

 π^q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν^χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος^χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α π^q

 π^q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους^χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ^χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α π^q

 π^q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα^χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^χ _q Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ _q και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον ^χ _q Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α ^π _q
^π _q **Ϟ**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης ^χ _q θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ _q
 Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α ^χ _q
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α ^π _q
^π _q **Α** να στα ο ο Θε ε ε ος ^χ _q ε
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ _q

μη ε πι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
 ἁδα προσκυνούουσίντες
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέντες ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 ωνιὸν

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.